

انتظار فرج

عوامل، موانع و آثار اخلاقی

حسین رحمانی تیرکاش

عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور

انتظار فرج

عوامل، موانع و آثار اخلاقی

نویسنده: حسین رحمانی تیرکلانی

ناشر: انتشارات کتاب جمکران

طراح جلد: محمد عباسزاده

چاپ و صحافی: خانه چاپ جمکران

مدیریت بازرگانی: ۹۱۲۱۰۱۸۱۴۹

بازرگانی کتاب: ۰۹۱۹۲۵۵۲۰۳۰

چاپ: اول، تابستان ۱۴۰۱

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۴۲۰۰۰ تومان

سرشناسه: رحمانی تیرکلانی، حسین، ۱۳۵۵

عنوان و نام پدیدآور: انتظار فرج عوامل، موانع و آثار اخلاقی / حسین رحمانی تیرکلانی.

مشخصات نشر: قم: کتاب جمکران، ۱۴۰۱.

مشخصات فناوری: [۱۱] ص. ۵/۲۱×۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۷۳-۷۷۷-۵

وضعیت فهرست سیوی: نیما

یادداشت: کتابنامه ص. ۱۰۶-۱۱۱: همچنین به صورت زیرنویس.

موضوع: مهدویت -- انتظار

Mahdism -- *Waiting

مهدویت -- انتظار -- احادیث

Mahdism -- *Waiting -- Hadiths

مهدویت -- انتظار -- جنبه‌های اخلاقی

Mahdism -- *Waiting -- Moral and ethical aspects

ردہ بندی کنگره: BP۲۲۴

ردہ بندی دیوی: ۴۶۲/۲۹۷

شاره کتابشناسی مل: ۸۹۰۲۲۰

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

ketabejamkaran.ir
jamkaran.ir

کتبخانه اینترنتی کتاب جمکران

مقدمه

اندیشه انتظار منجی، تفکری تاریخی در میان اقوام مختلف بوده است؛ چراکه انسان در طبیعت و فطرت خود، همواره به شکل‌گیری حیاتی برتر و آرمانی که قادر تلاطم‌های مادی و نابسامانی‌های روحی باشد، امیدوار بوده است. در همین مسیر، امت‌ها این اندیشه را به عنوان تفکری مقدس میان خود حفظ کردند تا عصر حاضر که با اوج گرفتن تمدن مادی و مظاهر افسارگی‌ساختگی و دوری انسان از حقیقت خویشتن، این نیاز و آرمان‌گرایی فطری، به طور مشهود احساس می‌شود. با این حال، کمتر به بررسی عوامل و موجبات فرهنگ انتظار و موانع ظهور پرداخته شده است و افراد، چه در عرصه فردی و چه در زمینه اجتماعی، آن‌گونه که باید در صدد ایجاد زیرساخت‌های لازم فرهنگ انتظار در وجود خود بزنیامده‌اند. ازین‌رو، با گذشت هزاران سال، هنوز بایسته ضروری فرهنگ انتظار شکل نگرفته است که بعیان آن، ظهور امام منجی محقق گردد. طبیعی است در کنار هنر نوع زیرساخت و عامل، موانعی نیز متبلور خواهند بود، اما با شکل‌گیری این عوامل و اضمحلال آن موانع، آثار مقدس و نورانی بخشی در فرد و جامعه هویدا خواهد شد.

نگارنده در این اثر به دنبال بررسی این امر با رویکرد اخلاقی است. پیش از بررسی و تشریح ابعاد زیرساختی و آثار اخلاقی فرهنگ انتظار و موانع ظهور، ضروری است پیش درآمد هایی در این خصوص بیان شود.

درنگی بر اندیشه یا فرهنگ انتظار

در اندیشه انتظار، انسان از بدینی به قوانین هستی و مقدرات خدا رها می شود و بینش و اندیشه خود را بر امید و آرزوی شکل گیری مدنیه فاضله جهانی مبتنی می سازد. از همین رو، از دیدگاه شریعت اسلام، انتظار کشیدن این دوران که به معنای واقعی کلمه فرج جامعه اسلامی و انسانی است، افضل عبادات است. البته باید توجه داشت این انتظار می تواند در دو نوع سازنده و منفی ترسیم گردد؛ انتظار تحرك بخش، برای انسان اجتماع تعهد خواهد آورد؛ تعهدی بر ایجاد زیرساخت ها و تمهیدات شکل گیری دولت کریمه ظهور؛ در مقابل، انتظار منفی، نوعی انتظار سست، همراه با یأس و خودی است که انسان را به تدریج از محبت منجی دور خواهد ساخت. این نوع انتظار، موجب ازکارافتادگی جامعه و ترویج ابا هگری می شود. برهمن اساس، همواره مراد از انتظار، نوع سازنده و مثبت آن است.

برداشت ظاهری و سطحی برخی از عوام این است که انقلاب جهانی منجی خدا، پس از گسترش و اشاعه فحشا و ظلم شکل می گیرد. آن ها بر این تلقی هستند که این انقلاب، به سبک انفجاری، پس از رسیدن جهان به باطل صدرصدی و صلاح صفر رصدی ایجاد خواهد شد و دست غیب خدا در این لحظه بیرون خواهد آمد. بنابر دیدگاه این بینش، قاعدتاً بهترین راه برای تسهیل بروز این انقلاب، کمک هرچه بیشتر به اشاعه فساد و فحشا روی زمین خواهد بود؛ درحالی که منابع به ما یادآور می شوند این دوران ازسوی صالح ترین اهل بشر

رقم خواهد خورد و یاران اهل ایمان و صلاح، پیش از شکل‌گیری انقلاب منجی، خود را برای این دوران آماده ساخته‌اند که خود حاکی از پیوند انتظار مؤمنانه با تحقق این جریان عظیم جهانی است.

لزوم حجت‌شناسی در هر زمان

انسان در طول انجام هر فعالیت، نیازمند معرفت است. هم برای شروع درست، هم برای تداوم و هم برای حصول نتیجه نیک، دستیابی به معرفت ضرورت دارد. پس زندگی انسان مؤمن باید بر علم و منطق و بصیرت مبتنی باشد. این شناخت و آگاهی و بصیرت، هم جنبه نظری و هم جنبه عملی را دربرمی‌گیرد؛ یعنی انسان برای اتخاذ هر عقیده و انجام یا ترک هر عمل، باید براساس شناخت و بصیرت حرکت کند و حتی در تفسیر و تحلیل‌های اتفاقدها و تمجیدها نیز علم و آگاهی را سرلوحه خویش قرار دهد. همچنین از بیان مطلب‌جای بی‌دلیل و بی‌برهان یا تقلید کورکورانه و قضاوت‌های عجلانه بپرهیزد. اساساً حالت انتظار در وجود فرد، نشست‌گرفته از بصیرت و روشن‌بینی اوست که امکان فهم و درک کاستی‌ها و فروبستگی‌های موجود را برایش فراهم می‌آورد. امام سجاد علیه السلام در این باره می‌فرماید:

ای ابوخالد! به درستی که اهل زمان غیبت او که امامتش را باور دارند و منتظر ظهورش هستند، از مردم همه زمان‌ها بهترند؛ زیرا خدای تبارک و تعالی آن چنان عقل و فهم و شناختی به آنان عنایت کرده است که غیبت نزدشان همچون دیدن باشد و آنان را در آن زمان به منزله کسانی قرار داده است که در پیشگاه رسول خدا علیه السلام با شمشیر جهاد کرده‌اند. آنان به حق مخلص‌اند و شیعیان واقعی ما و دعوت‌کنندگان به دین خدا در پنهان و آشکار هستند.^۱

۱. شیخ صدق، کمال الدین و تمام النعمه، ج ۱، ص ۳۱۹.